

W sercu Maryi

Sanktuarium Matki Bożej Chełmskiej

ul. Lubelska 2, 22-100 Chełm, www.bazylika.net

Gazetkę redaguje i wydaje Wspólnota Dorosłych Ruchu Światło-Życie

Niedziela 22 marca 2020 r.

Czwarta Niedziela Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

1 Sm 16, 1b. 6-7. 10-13

Czytanie z Pierwszej Księgi Samuela

Pan rzekł do Samuela: "Napełnij oliwą twój róg i idź: Posyłam cię do Jessego Betlejemity, gdyż między jego synami upatrzyłem sobie króla". Kiedy przybył, spostrzegł Eliaba i powiedział: "Z pewnością przed Panem jest jego pomazaniec". Pan jednak rzekł do Samuela: "Nie zważaj ani na jego wygląd, ani na wysoki wzrost, gdyż odsunąłem go, nie tak bowiem, jak człowiek widzi, widzi Bóg, bo człowiek widzi to, co dostępne dla oczu, a Pan widzi serce". I Jesse przedstawił Samuelowi siedmiu swoich synów, lecz Samuel oświadczył Jessemu: "Nie ich wybrał Pan". Samuel więc zapytał Jessego: "Czy to już wszyscy młodzieńcy?" Odrzekł: "Pozostał jeszcze najmniejszy, lecz on pasie owce". Samuel powiedział do Jessego: "Poślij po niego i sprowadź tutaj, gdyż nie rozpoczniemy uczyty, dopóki on nie przyjdzie". Posłał więc i przyprowadzono go: był on rudy, miał piękne oczy i pociągający wygląd. Pan rzekł: "Wstań i namaść go, to ten". Wziął więc Samuel róg z oliwą i namaścił go pośrodku jego braci. Od tego dnia duch Pański opanował Dawida.

Oto Słowo Boże.

Drugie czytanie

Ef 5, 8-14

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Bracia: Niegdyś byliście ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w Panu: postępujcie jak dzieci światłości. Owocem bowiem światłości jest wszelka prawość i sprawiedliwość, i prawda. Badajcie, co jest miłe Panu. I nie miejcie udziału w bezowocnych uczynkach ciemności, a raczej piętnując je, nawracajcie tamtych. O tym bowiem, co się u nich dzieje po kryjomu, wstyd nawet mówić. Natomiast wszystkie te rzeczy, gdy są piętnowane, stają się jawne dzięki światłu, bo wszystko, co staje się jawne, jest światłem. Dlatego się mówi: "Zbudź się, o śpiący, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus".

Oto Słowo Boże.

Ja jestem światłością świata, kto idzie za Mną, będzie miał światło życia.

Ewangelia

J 9, 1-41

Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Jezus, przechodząc, ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia. Uczniowie Jego zadali Mu pytanie: "Rabbi, kto zgrzeszył, że się urodził niewidomy – on czy jego rodzice?" Jezus odpowiedział: "Ani on nie zgrzeszył, ani rodzice jego, ale stało się tak, aby się na nim objawiły sprawy Boże. Trzeba nam pełnić dzieła Tego, który Mnie posłał, dopóki jest dzień. Nadchodzi noc, kiedy nikt nie będzie mógł działać. Jak długo jestem na świecie, jestem światłością świata". To powiedziawszy, splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy niewidomego, i rzekł do niego: "Idź, obmyj się w sadzawce Siloam" – co się tłumaczy: Posłany. On więc odszedł, obmył się i wrócił, widząc. A sąsiedzi i ci, którzy przedtem widywali go jako żebraka, mówili: "Czyż to nie jest ten, który siedzi i żebrze?" Jedni twierdzili: "Tak, to jest ten", a inni przeczyli: "Nie, jest tylko do tamtego podobny". On zaś mówił: "To ja jestem". Mówili więc do niego: "Jakżeż oczy ci się otworzyły?" On odpowiedział: "Człowiek, zwany Jezusem, uczynił błoto, pomazał moje oczy i rzekł do mnie: „Idź do sadzawki Siloam i obmyj się”. Poszedłem więc, obmyłem się i przejrzałem". Rzekli do niego: "Gdzież On jest?" Odrzekł: "Nie wiem". Zaprowadzili więc tego człowieka, niedawno jeszcze niewidomego, do faryzeuszów. A tego dnia, w którym Jezus uczynił błoto i otworzył mu oczy, był szabat. I znów faryzeusze pytali go o to, w jaki sposób przejrzał. Powiedział do nich: "Położył mi błoto na oczy, obmyłem się i widzę". Niektórzy więc spośród faryzeuszów rzekli: "Człowiek ten nie jest od Boga, bo nie zachowuje szabatu". Inni powiedzieli: "Ale w jaki sposób człowiek grzeszny może czynić takie znaki?" I powstał wśród nich rozłam. Ponownie więc zwrócili się do niewidomego: "A ty, co o Nim mówisz, jako że ci otworzył oczy?" Odpowiedział: "To prorok". Żydzi jednak nie uwierzyli, że był niewidomy i że przejrzał, aż przywołali rodziców tego, który przejrzał; i wypytywali ich, mówiąc: "Czy waszym synem jest ten, o którym twierdzicie, że się niewidomy urodził? W jaki to sposób teraz widzi?" Rodzice zaś jego tak odpowiedzieli: "Wiemy, że to jest nasz syn i że się urodził niewidomy. Nie wiemy, jak się to stało, że teraz widzi; nie wiemy także, kto mu otworzył oczy. Zapytajcie jego samego, ma swoje lata, będzie mówił sam za siebie". Tak powiedzieli jego rodzice, gdyż bali się Żydów. Żydzi bowiem już postanowili, że gdy ktoś uzna Jezusa za Mesjasza, zostanie wyłączony z synagogi. Oto dlaczego powiedzieli jego rodzice: "Ma swoje lata, jego samego zapytajcie". Znowu więc przywołali tego człowieka, który był niewidomy, i rzekli do niego: "Oddaj chwałę Bogu. My wiemy, że człowiek ten jest grzesznikiem". Na to odpowiedział: "Czy On jest grzesznikiem, tego nie wiem. Jedno wiem: byłem niewidomy, a teraz widzę". Rzekli więc do niego: "Cóż ci uczynił? W jaki

sposób otworzył ci oczy?" Odpowiedział im: "Już wam powiedziałem, a wy nie słuchaliście. Po co znowu chcecie słuchać? Czy i wy chcecie zostać Jego uczniami?" Wówczas go obrzucili obelgami i rzekli: "To ty jesteś Jego uczniem, a my jesteśmy uczniami Mojżesza. My wiemy, że Bóg przemówił do Mojżesza. Co do Niego zaś, to nie wiemy, skąd pochodzi". Na to odpowiedział im ów człowiek: "W tym wszystkim dziwne jest to, że wy nie wiecie, skąd pochodzi, a mnie oczy otworzył. Wiemy, że Bóg nie wysłuchuje grzeszników, ale wysłuchuje każdego, kto jest czcicielem Boga i pełni Jego wolę. Od wieków nie słyszano, aby ktoś otworzył oczy niewidomemu od urodzenia. Gdyby ten człowiek nie był od Boga, nie mógłby nic uczynić". Rzekli mu w odpowiedzi: "Cały urodziłeś się w grzechach, a nas pouczasz?" I wyrzucili go precz. Jezus usłyszał, że wyrzucili go precz, i spotkawszy go, rzekł do niego: "Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?" On odpowiedział: "A któż to jest, Panie, abym w Niego uwierzył?" Rzekł do niego Jezus: "Jest nim Ten, którego widzisz i który mówi do ciebie". On zaś odpowiedział: "Wierzę, Panie!" i oddał Mu pokłon. A Jezus rzekł: "Przyszedłem na ten świat, aby przeprowadzić sąd, żeby ci, którzy nie widzą, przejrzeni, a ci, którzy widzą, stali się niewidomymi". Usłyszeli to niektórzy faryzeusze, którzy z Nim byli, i rzekli do Niego: "Czyż i my jesteśmy niewidomi?" Jezus powiedział do nich: "Gdybyście byli niewidomi, nie mielibyście grzechu, ale ponieważ mówicie: „Widzimy”, grzech wasz trwa nadal".

Oto Słowo Pańskie.

Czytania na każdy dzień tygodnia

Poniedziałek

1 czytanie **Iz 65, 17-21**

Ewangelia **J 4, 43-54**

Wtorek

1 czytanie **Ez 47, 1-9. 12**

Ewangelia **J 5, 1-16**

Środa

1 czytanie **Iz 7, 10-14**

2 czytanie **Hbr 10, 4-10**

Ewangelia **Lk 1, 26-38**

Czwartek

1 czytanie **Wj 32, 7-14**

Ewangelia **J 5, 31-47**

Piątek

1 czytanie **Mdr 2, 1. 12-22**

Ewangelia **J 7, 1-2.10.25**

Sobota

1 czytanie **Jr 11, 18-20**

Ewangelia **J 7, 40-53**

Niedziela

1 czytanie **Ez 37, 12-14**

2 czytanie **Rz 8, 8-11**

Ewangelia **J 11, 1-45**

Rozważanie

Pytanie uczniów o sens cierpienia niewidomego zakłada odwieczne powiązanie cierpienia z grzechem. Kto jest winny: „on czy jego rodzice”? Niewątpliwie wiele cierpienia i zła w świecie jest skutkiem ludzkich grzechów, ale istnieje również „cierpienie niezawinione”.

„Kto zgrzeszył” nie jest pytaniem właściwym. Kwestia winy w cierpieniu jest drugorzędna. Istotne jest, że przez cierpienie „objawiają się sprawy Boże”. Właściwe pytanie powinno brzmieć: Jaki sens ma moje cierpienie? Co Bóg chce mi przez nie powiedzieć? Na co zwrócić uwagę?

Najbardziej adekwatną odpowiedzią Boga na ludzkie pytania o sens cierpienia jest cierpienie, męka i śmierć Jezusa, Syna Bożego. Bóg zamiast usunąć cierpienie z ziemi, sam je podjął. „Bóg nie przyszedł, aby wyjaśnić cierpienie, przyszedł, aby napełnić je swoją obecnością” (Paul Claudel). Zło i cierpienie jest nie tylko dramatem człowieka, ale również Boga.

Ostatecznie cierpienie może pokonać tylko miłość. Miłość nadaje sens wszystkiemu i pozwala znosić najcięższe trudy. Dramat człowieka nie polega na tym, że cierpi, ale na tym, że jest to cierpienie zmarnowane, niepotrzebne, odrzucone. Gdy brakuje miłości jako sensu cierpienia, staje się ono niemożliwe do udźwignięcia.

Dzisiejsza Ewangelia wskazuje na bolesne cierpienie, jakim jest ślepotą. Życie w ciemności jest zamknięciem na prawdę o sobie i życiu w iluzjach. Jest brakiem zgody na swoje „ciemne plamy” – słabości, błędy, grzechy. Tworzenie nierealistycznego, zbyt wyidealizowanego obrazu siebie prowadzi do pychy.

Prawdziwe przejrzanie jest możliwe w wierze, w spotkaniu z Jezusem – Światłością świata. Jezus otwiera oczy i objawia prawdę. Czyni to stopniowo, jak w czasie uzdrowienia człowieka niewidomego od urodzenia. Najpierw czyni błoto, mieszając ziemię ze śliną i nakłada na oczy. Przypomina w ten sposób nasz związek z ziemią: „prochem jesteś i w proch się obrócisz” (Rdz 3, 19). Następnie każe się obmyć w sadzawce Siloe, czyli „Posłany”. Sadzawką Siloe jest sam Jezus. Syn Boży posłany przez Ojca jest źródłem życia i miłości. Aby przejrzeć trzeba pogodzić się ze swoją ziemskością i zanurzyć w miłości Jezusa.

Kościół starożytny nazywał sakrament chrztu „oświeceniem”. Spotkanie z Chrystusem w czasie chrztu otwiera oczy, oświeca i wprowadza w duchową rzeczywistość – w intymną więź z Bogiem. Wiara to nowy sposób widzenia. Poprzez nią odkrywamy Boga we wszystkim – w stworzeniach, w ludziach, w nas samych, w zdarzeniach naszego życia.

W czym przejawia się moja ślepotą? Jakie sprawy w moim życiu wymagają przejrzania, uzdrowienia i dotyku miłości Jezusa? Co już zostało uzdrowione pod wpływem wiary?